

Broj: 01-430/25-2030/1

Podgorica, 06. februar 2025. godine

VLADA CRNE GORE
GENERALNOM SEKRETARIJATU

Povodom Inicijative za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti čl. 3 i 4 stav 2 Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru ("Službeni list CG", broj 16/16, 119/18, 13/23), koju je Ustavnom sudu Crne Gore podnijela Vera Krstonijević iz Nikšića U-II br. 52/24, Ministarstvo finansija daje sljedeće

MIŠLJENJE

Podnositeljka Inicijative navodi da član 3 Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru glasi: „Zaposlenom prilikom odlaska u penziju, pripada otpremnina u visini od 17 obračunskih vrednosti koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore, **umanjenih za porez i doprinose na teret zaposlenog.**”

Nadalje, član 4 navedene Odluke glasi: „Zaposlenom kojem je radni odnos prestao istekom vremena raspolaganja, u skladu sa članovima 130, 131 i 132 Zakona o državnim službenicima i namještenicima ("Službeni list CG", broj 39/11, 66/12, 34/14), pripada otpremnina u visini od 12 bruto zarada zaposlenog ili 12 prosečnih bruto zarada u Crnoj Gori, u zavisnosti šta je povoljnije za zaposlenog, umanjena za iznos naknade zarade koju je ostvario dok se nalazio na raspolaganju.”

U obrazloženju navedene Inicijative Podnositeljka između ostalog navodi da su čl. 3 i 4 stav 2 Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru prekršena zakonima i Ustavom zagarantovana prava na zaradu i otpremninu, čime je doveden u pitanje princip vladavine prava. Nadalje se navodi da je članom 131 stav 1 Zakona o državnim službenicima i namještenicima propisano da: „Državni službenik, odnosno nameštenik, dok se nalazi na raspolaganju, ostvaruje pravo na naknadu zarade u visini zarade isplaćene u mesecu koji je prethodio stavljanju na raspolaganje, do obezbeđivanja odgovarajućeg raspoređivanja, a najduže šest meseci od dana stavljanja na raspolaganje.” kao i da je članom 133 st. 1 i 2 Zakona o državnim službenicima i namještenicima propisano da: „Državnom službeniku, odnosno namješteniku koji za vreme dok se nalazi na raspolaganju ne bude raspoređen, po isteku tog vremena prestaje radni odnos po sili zakona, te da državni službenik, odnosno namještenik kome prestane radni odnos u skladu sa stavom 1 ovog člana, ima pravo na otpremninu u skladu sa zakonom kojim se uređuju zarade zaposlenih u javnom sektoru.”

Podnositeljka citira i član 33 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru koji glasi da zaposlenom pripada otpremnina prilikom odlaska u penziju, u slučaju tehnološkog viška i u slučaju sporazumnog prestanka radnog odnosa.

U bitnom navodi da je pravo na zaradu neotuđivo pravo i jedno od najvažnijih individualnih prava po osnovu rada i može se oduzeti samo po sprovođenju sudskih postupaka i posebnih procedura i da je Zakonom o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje Crne Gore propisano da se doprinosi ne plaćaju na primanja po osnovu otpremnine, ali je jednostranom odlukom Vlade Crne Gore predviđeno umanjeње vrijednosti otpremnine za poreze i doprinose, čime je prekršen zakon i princip vladavine prava.

U konačnom Podnositeljka zaključuje da je prekršen princip jednakosti svih pred zakonom i princip nediskriminacije, jer se državnom službeniku oduzima zarada samo zato što ostaje bez posla jer nije raspoređen i zahtjeva od Ustavnog suda da proglašni neustavnim odredbe čl. 3 i 4 stav 2 Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru.

U odnosu na dostavljenu Inicijativu za pokretanje postupka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru čl. 3 i 4 stav 2 Odluke o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru, ističemo sljedeće:

Članom 33 stav 2 Zakona o zaradama zaposlenih u javnom sektoru propisano je da uslove, način ostvarivanja prava i iznos otpremnine iz stava 1 tač. 1 i 2 ovog člana utvrđuje Vlada, na predlog Ministarstva finansija, nakon obavljenih pregovora sa predstavnicima reprezentativnih sindikata. Vlada Crne Gore je u skladu sa navedenim članom Zakona, nakon obavljenih pregovora sa reprezentativnim sindikatima, donijela Odluku o otpremnini zaposlenih u javnom sektoru, kojom je određena visina otpremnine zaposlenih u javnom sektoru.

Nadalje, članom 2 Odluke propisano je da: „Zaposlenom, prilikom odlaska u penziju, pripada otpremnina u visini od 17 obračunskih vrijednosti koeficijenta koju utvrđuje Vlada Crne Gore”.

Članom 3 Odluke propisano je da: “Zaposlenom, u slučaju proglašenja tehnološkim viškom pripada otpremnina u visini od 12 bruto zarada zaposlenog ili 12 prosječnih bruto zarada u Crnoj Gori, u zavisnosti što je povoljnije za zaposlenog. Zaposlenom kojem je radni odnos prestao istekom vremena raspolaganja, u skladu sa čl. 130, 131 i 132 Zakona o državnim službenicima i namještenicima (“Službeni list CG”, br. 39/11, 66/12 i 34/14), pripada otpremnina u visini od 12 bruto zarada zaposlenog ili 12 prosječnih bruto zarada u Crnoj Gori, u zavisnosti što je povoljnije za zaposlenog, umanjena za iznos naknade zarade koju je ostvario dok se nalazio na raspolaganju”.

Mišljenja smo da je navedena Odluka donijeta u skladu sa propisanom procedurom Zakona, kao i da je u skladu sa zakonskom odredbom propisana visina otpremnine koja pripada zaposlenom prilikom odlaska u penziju, u slučaju tehnološkog viška, kao i u slučaju sporazumnog prestanka radnog odnosa.

U odnosu na navode Podnositeljke inicijative, koje se poziva na Zakon o doprinosima za obavezno socijalno osiguranje, kojim je uređeno da se doprinosi ne plaćaju na primanja po osnovu otpremnine i da je jednostranom odlukom Vlade Crne Gore predviđeno umanjeње vrijednosti otpremnine za poreze i doprinose, ukazujemo da predmetna Odluka ne propisuje umanjeње iznosa otpremnine za poreze i doprinose, već jasno utvrđuje visinu otpremnine na koju zaposleni ima pravo bez navođenja bilo kakvog umanjeња.

Takođe, ističemo da član 2 Odluke koji je Podnositeljka citirala u Inicijativi, nije naveden na način propisan Odlukom i da riječi: „umanjenih za porez i doprinose na teret zaposlenog“, ne postoje u Odluci.

S poštovanjem,

